

Warszawa, dnia 29 kwietnia 2019 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

(druk nr 1166)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 26 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dostosowuje ustawę zmienianą do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 czerwca 2018 r. (sygn. akt K 53/16). Trybunał Konstytucyjny orzekł w nim, że art. 34a ust. 3c ustawy o promocji zatrudnienia jest niezgodny z art. 51 ust. 1 i 5 w związku z art. 31 ust. 3 oraz z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przepisami ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw, do polskiego porządku prawnego wprowadzony został system profilowania pomocy dla każdego bezrobotnego.

Profil pomocy oznacza właściwy ze względu na potrzeby konkretnego bezrobotnego zakres form pomocy określonych w ustawie. Ustalenie profilu pomocy odbywa się w oparciu o przepisy ustawy o promocji zatrudnienia oraz wydanego na jej podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie profilowania pomocy dla bezrobotnego.

To właśnie przepis upoważniający do wydania wspomnianego rozporządzenia, delegujący do uregulowania w akcie wykonawczym sposobu ustalania profilu pomocy oraz postępowania w ramach profili pomocy, został przez Trybunał Konstytucyjny uznany za niezgodny z art. 51 ust. 1 i 5 w związku z art. 31 ust. 3 oraz z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Powołane przepisy Ustawy Zasadniczej gwarantują każdemu, że wyłącznie ustawa może zobowiązywać do ujawniania informacji dotyczących jego osoby i tylko ustawa może

określać zasady i tryb gromadzenia oraz udostępniania takich informacji. Z kolei ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

W opiniowanej ustawie zaproponowano uchylenie całej regulacji dotyczącej profilowania pomocy dla osób bezrobotnych.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, argumentami przemawiającymi za podjęciem decyzji o wycofaniu profilowania pomocy dla bezrobotnego były negatywne w stosunku do tej instytucji stanowiska Rzecznika Praw Obywatelskich, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Najwyższej Izby Kontroli oraz organizacji pozarządowych.

Wyniki ewaluacji systemu profilowania pomocy wykazały ponadto, że jest on dla większości urzędów pracy za mało elastyczny, nieskuteczny i nie umożliwia im efektywniejszego kierowania pomocy do bezrobotnych.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 80. posiedzeniu w dniu 26 kwietnia br. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk sejmowy nr 3363, wpłynął do Marszałka Sejmu w dniu 3 kwietnia 2019 r.).

Projekt skierowany został do I czytania w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Nie był on przedmiotem poprawek ani istotnych zmian.

Za przyjęciem ustawy głosowało 406 posłów, przy 3 głosach przeciw i braku głosów wstrzymujących się.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Maciej Telec

Główny legislator